

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/98/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010475
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3815010475.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obžalovanému T. M. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/ Tr. zák. sčasti podľa § 172 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/, j/ Tr. zák. a sčasti formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. prejednal na verejnom zasadnutí dňa 10. decembra 2015 odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza a obžalovaného T. M. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 12. októbra 2015, sp.zn.3T/146/2015, a takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom výroku o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaný T. M. sa o d s u d z u j e podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

II. Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 12. októbra 2015, sp.zn.3T/146/2015 bol obžalovaný T. M. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/ Tr. zák. sčasti podľa § 172 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/, j/ Tr. zák. a sčasti formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

-obžalovaný T. M. od doposiaľ presne neustálenej doby v roku 2013 do 01.30 hod. dňa 18.3.2015 si zadavažoval, prechovával, prevážal a predával pervitín na rôznych miestach na území X. republiky, prevažne v F., najmenej štyrom osobám, a to D. P., Q. O., I. M. a U. E., pričom od februára 2015 do 17.3.2015 po vzájomnej dohode spoločne s obžalovaným P. P. pervitín aj vyrábali v pivnici rodinného domu u P. P., na J. F. XXX/XX v F., v ktorej sa nachádzalo zariadenie na výrobu drog, a to tak, že obžalovaný T. M. zabezpečil prekurzory a časti zariadenia na výrobu pervitínu, ktoré kupoval v F. a vo N., z týchto následne spoločne vyrábali pervitín, ktorý si potom rozdelili, s výnimkou dňa 17.3.2015, kedy pervitín v pivnici u P. P. s jeho súhlasom vyrábala T. M. sám, vyrobený pervitín dal do 3 ks zatavených striekačiek, ktoré si vzal so sebou, P. P. po jeho vyrobení nechal časť vyrobeného pervitínu v jednej

z misiek v pivnici, kde si ho P. P. dňa 18.3.2015 v čase okolo 00.30 hod. dal do striekačky a zanesol do spálne, po čom bola dňa 18.3.2015 v čase o 01.30 hod. v F.- časti V Q., na Ul. H. XXX/XX, T. M. vykonaná osobná prehliadka, pri ktorej vydal 3 ks zatavených plastových striekačiek s obsahom bielej kryštalickej látky o hmotnosti 3,995 gramu s obsahom účinnej látky metamfetamín, čo predstavuje najmenej 79 obvykle jednorazových dávok drogy a dňa 18.3.2015 v čase o 01.55 hod. pri domovej prehliadke v rodinnom dome u T. M. v F. - časti V Q., na Ul. H. XXX/XX, boli nájdené 2 ks sklené fľaše s kyselinou fosforečnou, následne obžalovaný P. P. dňa 18.3.2015 v čase o 03.00 hod. pri domovej prehliadke v rodinnom dome u P. P. v F., časti V Q., na Ul. F. XXX/XX, vydal tri striekačky s obsahom bielej kryštalickej látky o celkovom objeme 2,55 ml v spálni rodinného domu, z toho 1ks striekačky s obsahom 182 mg metamfetamínu, čo zodpovedá 2 obvykle jednorazovým dávkam drogy a 1 ks zatavenej plastovej striekačky s obsahom 115 mg metamfetamínu, čo zodpovedá 2 obvykle jednorazovým dávkam drogy a napokon 1 ks striekačky, ktorá obsahovala 167 mg absolútneho efedrínu resp. pseudoefedrínu a 30 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 3 obvykle jednorazovým dávkam drogy, avšak z charakteru materiálu vyplýva, že pravdepodobne nebol určený na priamu konzumáciu, ale pochádza z výroby metamfetamínu a tiež obžalovaný P. P. v pivnici vydal oboma obžalovanými používané zariadenie na výrobu drog, a to zariadenie na výrobu pervitínu, medzi ktorými sa nachádzali rôzne chemické látky, nádoby, plastové fľaše, filtre a iné veci, potrebné na jeho výrobu, ktoré sú identifikované vo fotodokumentácii a v zápisniciach resp. záznamoch o zaistených veciach, dôležitých pre trestné konanie, a ktoré sa momentálne nachádzajú v úschove na Krajskom riaditeľstve Policajného zboru v Trenčíne, Odbore kriminálnej polície, Jilemnického 1, 911 42 Trenčín, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č.139/1998Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok a omamné a psychotropné látky sú v súčasnosti uvedené v zákone č.13/2004Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č.139/1998Z.z. a č.260/1999Z.z.

Za tento trestný čin bol obžalovaný T. M. odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 7 mesiacov nepodmienečne. Zároveň okresný súd podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 Tr. zák. okresný súd obžalovanému T. M. uložil trest prepadnutia veci, a to: č. X-umelohmotná bandaska, č. 2-umelohmotná bandaska, č. 3- umelohmotný lievik vyrobený z plastovej fľaše, č. 4-sklenená fľaša s názvom kyselina chlorovodíková, č. 5-umelohmotná nádoba s obsahom hydroxidu sodného perly, piest od injekčnej striekačky, znečistený úlomok skla, 10 ks žiletiek Wilkinson, zvyšky bieleho kryštalického materiálu, č. 6-plastová fľaštička s obsahom jódu, č. 7-1 ks plastová fľaštička so zvyškami jódu, č. 8-umelá dóza s nápisom Fosfor červený s obsahom červeného fosforu, č. 9- digitálna váha zn. Kenex, č. 10- 1 ks umelohmotná injekčná striekačka, č. 11-rozbitá Erlenmayerova banka, č. 12-modrý plastový lievik, č. 13-lievik vyrobený z plastovej fľaše, č. 14-znečistená Erlenmayerova banka so stopami metamfetamínu, č. 15-zelená plastová fľaša s názvom Nestea, č. 16-sklenený pohár, č. 17-sklenený pohár „Zámocké feferóny“, č. 18- sklenený pohár „Horčica“, č. 19-sklenený pohár, č. 20-sklenená fľaša s nápisom „Benzén“ s obsahom benzénu, č. 21-sklenená fľaša „Metanol“, č. 22-sklenená fľaša „Metanol“, č. 23- sklenená fľaša „Etylalkohol“, č. 24-plastová dóza „Hydroxid sodný perličkový“, č. 25- sklenená fľaša „Kyselina fosforečná“, č. 26- sklenený pivný pohár „Kozel“, č. 27-prázdna zatavená injekčná striekačka so stopami metamfetamínu, č. 28-prázdna zrezaná injekčná striekačka so stopami metamfetamínu, č. 29-injekčná striekačka s obsahom hydroxidu sodného, č. 30-plastová fľaša s obsahom propylénglykolu, č. 31-plastová fľaša s obsahom nafty, č. 32-papierová skladačka, č. 33-prázdna sklenená varná banka so stopami metamfetamínu, č. 34-prázdna sklenená misa z jánskeho skla so stopami metamfetamínu, č. 35-laboratórny teplomer so stopami metamfetamínu, č. 36-plastová dóza „Červený fosfor 500g“ s obsahom červeného fosforu, č. 37-prenosný elektrický varič, č. 38-varič na propán-butánovej bombe, č. 39-sklenená fľaša „Kyselina sírová“ s obsahom kyseliny sírovej, č. 40- plastová fľaša s obsahom toluénu, č. 41-plastová fľaša s obsahom usadeniny a toluénu, č. 42- znečistená gumená hadica, č. 43-biela plastová dóza s obsahom chloridu sodného, č. 44- plastový kanister s obsahom toluénu, č. 45-plastová fľaša s uzáverom s hadičkou s obsahom hydrogensíranu sodného, č. 46-malý prenosný varič, č. 47-plastový kanister, č. 48-plastový kanister s obsahom silikónového oleja, č. 49-umelá bandaska s obsahom neznámej látky, č. 50 - plastová fľaša s obsahom usadeniny a toluénu, č. 51-umelohmotná fľaša s pozostatkami po neznámej látke, č. 52-plastová fľaša so zvyškami s obsahom béžovej hmoty so zvyškami toluénu, č. 53-plastová nádoba s obsahom tekutiny a toluénu so stopami metamfetamínu, č. 54 -plastový kanister s obsahom

tekutiny, č. 55-papierová krabica s prázdnyimi obalmi od filtrov na kávu „Melitta“, použitými papierovými filtrami, cigaretovou krabičkou „Golden Gate“ s použitými papierovými filtrami, obalmi od injekčných striekačiek, papierovými obalmi od žiletiek „Wilkinson“, použitými indikátorovými papierikmi, časťami injekčných striekačiek, zápalkami a igelitovým vreckom, č. 56-sklenený pohár 0,5 l, č. 57-sklenený pohár 0,5 l, č. 58- kovová polievková lyžica, č. 59-lievik z plastovej fľaše, č. 60-zrezaná plastová nádoba so železnou skrútkou, č. 61-plastový kanister s obsahom vlhkej béžovej hmoty a stopami toluénu, č. 62-odrezaná plastová fľaša, č. 63-červená plastová stierka so stopami metamfetamínu, č. 64-červená plastová stierka so stopami metamfetamínu, č. 65-sklápací nôž, č. 66-zrezaná injekčná striekačka oblepená čiernou lepiacou páskou so stopami metamfetamínu, č. 67-sklenená misa z jánskeho skla so stopami metamfetamínu, č. 68- plechový kanister „Toluén lakársky“, č. 69-plechový kanister „Toluén lakársky“, č. 70- plechový kanister „Toluén lakársky“, č. 71-plechový kanister „Toluén“, č. 72-plechový kanister „Toluén lakársky“, č. 73-plechový kanister „Toluén lakársky“, č. 74-10 ks požitá kávové filtre, č. 75-2 ks sklenených fliaš „kyselina fosforečná“, ktoré sa nachádzajú v úschove na Krajskom riaditeľstve PZ Trenčín pod číslom KRP-26/2-VYS-TN-2015.

Zároveň okresný súd podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. rozhodol, že vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Ďalej podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 78 ods. 1 Tr. zák. okresný súd uložil obžalovanému T. M. ochranný dohľad v trvaní 2 roky.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej pätnásťdňovej lehote napadol odvolaním prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza (ďalej len „prokurátor“) pre nesprávnosť výroku o treste v neprospech obžalovaného a obžalovaný T. M. pre nesprávnosť výroku o treste.

V písomných dôvodoch odvolania prokurátor namietol, že výrok o treste napadnutého rozsudku považuje za nesprávny, nakoľko uložený trest okresným súdom vo výmere 6 rokov a 7 mesiacov považuje za neprimerane mierny a aplikovanie mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. za neopodstatnené. Taktiež prokurátor považuje za nesprávne aplikovanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. a jeho zaradenie do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. Prokurátor poukázal na to, že konanie obžalovaného a právna kvalifikácia zahŕňa zadovážovanie si prostriedkov a materiálov na výrobu drog, ktoré nie sú bežne dostupné, zahŕňa samotnú výrobu drog, ich prechovávanie, a to nielen pre vlastnú potrebu, ale aj za účelom „dealovania“ iným osobám, preukázateľne viacerým osobám a po dlhší čas. K takémuto konaniu a k takejto právnej kvalifikácii sa napokon aj sám obžalovaný priznal. Prokurátor ďalej uviedol, že v rámci tohto druhu trestnej činnosti existuje už len veľmi málo spoločensky nebezpečnejších foriem konania, možno len ujma na zdraví v dôsledku poskytnutia drog a podávanie drog maloletým. Prokurátor zdôraznil, že túto spoločenskú nebezpečnosť zákonodarca vyjadril rozpätím trestnej sadzby, ktorá je u takéhoto konania 10 rokov až 15 rokov (po úprave podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. v rozpätí 10 rokov až 13 rokov a 4 mesiace) a vyjadril ju aj označením obzvlášť závažný zločin. Prokurátor poukázal i na to, že aj keď predchádzajúce odsúdenia u obžalovaného sú zahladené, tieto v kontexte s postihmi za priestupky vypovedajú o osobnosti obžalovaného. Uviedol, že išlo o odsúdenia za § 197a a § 221 starého Trestného zákona, § 245 nového Trestného zákona, od roku 2010 obžalovaný spáchal preukázateľne 23 priestupkov, z toho 1-krát proti občianskemu spolunažívaniu, 1-krát proti verejnému poriadku a 21-krát v oblasti dopravy (takmer výlučne za nerešpektovanie rýchlosti), pričom podľa názoru prokurátora všetky činy svedčia o určitej forme agresivity u obžalovaného a o tom, že nejde vôbec o vzorového občana rešpektujúceho či už spoločenské alebo iné pravidlá. Prokurátor poukázal na to, že okresný súd odôvodnil aplikáciu § 39 ods. 1 Tr. zák. vekom obžalovaného, zahladením jeho predchádzajúcich odsúdení, ktoré neboli závažného charakteru, ďalej tým, že podstatnú časť drog vyrábal aj pre vlastnú potrebu a dával drogy známym aj bez odplaty. Tieto okolnosti nepovažuje prokurátor za okolnosti na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu. Uviedol, že vek 30 rokov je dostatočným vekom, aby si obžalovaný dokázal uvedomiť závažnosť svojho konania, obzvlášť, keď už bol 2-krát súdne trestaný a keď sa rozhoduje pre takýto druh trestnej činnosti, kde každý musí rátať s následkami v podobe vysokého trestu. Poukázal i na to, že samotný charakter trestnej činnosti a právna kvalifikácia skutku, za ktorú bol odsúdený, svedčí o veľmi dobrej informovanosti, vedomosti a hlavne premyslenosti jeho konania. Taktiež prokurátor namietol, že nepovažuje za správnu argumentáciu, že „dealovanie“ drog bezodplatne a aj kamarátom má byť dôvodom na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu, nakoľko táto skutočnosť vôbec neznižuje spoločenskú nebezpečnosť. Ďalej prokurátor uviedol, že napokon

prepisy telefonických hovorov svedčia o tom, že k „dealovaniu“ dochádzalo vo väčšom rozsahu ako je uvedené v skutkovej vete rozsudku. Prokurátor ďalej namietol aj použitie ustanovenia § 36 písm. n/ Tr. zák., pretože vyhlásenie o uznání viny nemožno považovať za napomáhanie a podieľanie sa na objasňovaní trestnej činnosti, kde sa podľa názoru prokurátora vyžaduje aktívnejšia forma napomáhania príslušným orgánom ako len samotné vyhlásenie o uznání viny. Prokurátor z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste vo vzťahu k obžalovanému T. M. a nahradil ho svojim rozhodnutím, v ktorom uloží obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov a pre jeho výkon trestu ho zaradí podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

K odvolaniu prokurátora sa do konania verejného zasadnutia krajského súdu obžalovaný T. M. písomne nevyjadril.

Obžalovaný T. M. písomných dôvodoch svojho odvolania, ktoré podal prostredníctvom svojho obhajcu pre nesprávnosť výroku o treste napadnutého rozsudku uviedol, že od začiatku vyšetrovania a rovnako na hlavnom pojednávaní nepopieral, že spáchal skutok uvedený v obžalobe. Poukázal na to, že okresný súd správne v odôvodnení rozsudku uviedol, že trestná činnosť bola jednoznačne preukázaná, a to aj z dôvodu jeho postoja ku konaniu, kedy spolupracoval a vinu nepopieral, rozhodol sa spolupracovať a aj do budúcnosti byť nápomocný spoločnosti pri prevencii návykových látok. Postup okresného súdu preto podľa jeho názoru pri použití § 39 ods. 1 Tr. zák. považuje za spravodlivý a zákonný s ohľadom na všetky okolnosti prípadu. Podľa názoru obhajcu obžalovaného k dosiahnutiu účelu trestu vzhľadom na jeho osobu, pomery, jeho postoj k činnosti, ako aj s ohľadom na závery znalca, by u neho postačoval trest vo výmere 4 rokov. Obžalovaný si uvedomil, že mu pravdepodobne väzobné stíhanie zachránilo život a nikdy sa nechce k užívaniu návykových látok vrátiť, pričom má snahu o spoluprácu s orgánmi činnými v trestnom konaní a sám osobne zaslal na Okresnú prokuratúru Prievidza list, kde popísal, v čom je ochotný pomôcť. Taktiež poukázal na to, že niekoľkokrát bol po hlavnom pojednávaní navštívený v Ilave a spolupracoval aj pokiaľ ide o sieť lekární, ktorá dílerov zásobuje liekmi. Podľa názoru obžalovaného trest vo výmere 4 rokov by považoval za zákonný a spravodlivý, vystihujúci závažnosť spáchanej trestnej činnosti, ale aj primeranosť k osobe obžalovaného i k možnostiam jeho prevýchovy a nápravy. Obhajca obžalovaného z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd po zvážení všetkých faktov rozhodol vo veci rozsudkom sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. a uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 4 roky.

K odvolaniu obžalovaného T. M. sa do konania verejného zasadnutia krajského súdu prokurátor písomne nevyjadril.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trenčíne na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste u obžalovaného T. M. podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. por., sám vo veci rozhodol a uložil mu trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby a pre výkon trestu obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Zároveň navrhla, aby odvolanie obžalovaného bolo podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuté.

Obžalovaný T. na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhol, aby odvolanie prokurátora bolo ako nedôvodné zamietnuté, a aby bolo odvolaniu obžalovaného vyhovené.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora a obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí dňa 10. decembra 2015 na podklade podaného odvolania prokurátorom pre nesprávnosť výroku o treste v neprospech obžalovaného a odvolania obžalovaného pre nesprávnosť výroku o treste v jeho prospech, ktoré mu spolu so spisom boli predložené dňa 20. novembra 2015, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť len výrokov o treste napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že dôvodné je len odvolanie prokurátora a odvolanie obžalovaného T. M. dôvodné nie je. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, z obsahu odvolaní prokurátora a obžalovaného vyplýva, že odvolania neobsahujú žiadne námietky voči postupu okresného súdu, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, pochybil vo výroku, ktorým podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 7 mesiacov nepodmienečne, pretože takto uložený trest obžalovanému okresným súdom je neprimeraný.

Obžalovaný T. bol uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/ Tr. zák. sčasti podľa § 172 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/, j/ Tr. zák. a sčasti formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., za ktorý je stanovená v § 172 ods. 2 Tr. zák. trestná sadzba trestu odňatia slobody vo výmere 10 rokov až 15 rokov. Obžalovaný neoprávnene vyrobil, doviezol, predal, zadovážil, prechovával, po akúkoľvek dobu omamnú látku, psychotropnú látku a prekurzor, a čin spáchal sčasti závažnejším spôsobom konania, pretože ho páchal na viacerých osobách a po dlhší čas (sčasti spáchal predmetný čin spoločným konaním) a za okolností, ktoré odôvodnili u neho použitie vyššej trestnej sadzby podľa § 172 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/, písm. j/ Tr. zák. zvýraznili jeho závažnosť.

Odvolací súd zistil, že okresný súd pri ukladaní trestu odňatia slobody obžalovanému T. M. pri určení jeho výmery a spôsobu jeho výkonu postupoval v rozpore so zákonom, pričom mu uložil neprimerane mierny trest odňatia slobody. Obžalovanému totiž mimoriadne znížil trest odňatia slobody s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák., hoci na postup predpokladaný v citovanom zákonom ustanovení neboli u neho splnené zákonné podmienky. Zároveň okresný súd pochybil pri zaraďovaní obžalovaného do ústavu na výkon uloženého trestu, keď obžalovaného s použitím § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. môže súd páchatelovi znížiť (uložiť) trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom, ak vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Zo znenia citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že hoci neviaže jeho aplikáciu na „výnimočné“ okolnosti prípadu, ani na „mimoriadne“ pomery páchatel'a, už z názvu ustanovenia § 39 Tr. zák. a jeho výkladu vyplýva, že ide o mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody a nie o pravidelný postup súdu. Z uvedeného dôvodu sa použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. nemôže odôvodniť len bežne sa vyskytujúcimi skutočnosťami, ale súd môže pristúpiť k mimoriadnemu zníženiu trestu len za existencie takých okolností alebo pomerov, ktoré sa u trestných činov a ich páchatel'ov bežne nevyskytujú a ktoré je možné vyhodnotiť v prospech páchatel'ov. Práve táto ich výnimočnosť alebo neštandardnosť objektívne spôsobuje, že trest ukladaný v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby by bol pre páchatel'a neprimerane prísny a na dosiahnutie účelu trestu by postačoval aj trest kratšieho trvania. Pri rešpektovaní zásady adekvátnosti trestu s prihliadnutím na povahu, závažnosť činu a osobu páchatel'a preto trestný zákon umožňuje súdu na túto situáciu reagovať možnosťou mimoriadneho zníženia trestu aj pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom, pričom je dôležité, aby súd jeho uplatnenie vždy argumentačne odôvodnil takým spôsobom, aby nevznikli žiadne pochybnosti o oprávnenosti použitia tohto ustanovenia. V posudzovanej veci však okresný súd takto nepostupoval, keďže vo vzťahu k obžalovanému T. M. neuviedol žiadnu bežne sa nevyskytujúcu (výnimočnú) okolnosť prípadu (resp. viacero takých okolností) alebo také (mimoriadne) pomery páchatel'a, ktoré by vyznievali v jeho prospech a ktoré by mali význam pre mimoriadne zníženie trestu. V tomto smere sa okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku obmedzil len na konštatovanie, že u obžalovaného T. M. vzhľadom na jeho vek, jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti, vyjadrením vyhlásenia o jeho vine na hlavnom pojednávaní, okolnosť, že ide o osobu, na ktorú sa hľadí, akoby nebola súdne trestaná (predchádzajúce odsúdenia obžalovaného nie sú mimoriadne závažného charakteru) a i vzhľadom na mimoriadne okolnosti prípadu, keď podstatnú časť vyrobených omamných látok obžalovaný vyrábala pre vlastnú potrebu a tieto drogy dával i bez

proti hodnoty svojim známym, by použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom za použitia § 38 ods. 3 Tr. zák. vo výmere 10 rokov bolo pre obžalovaného neprimerane prísne, pričom na zabezpečenie ochrany spoločnosti u obžalovaného postačuje i trest kratšieho trvania.

Pokiaľ ide o pomery páchatel'a, ktoré by boli tak pozoruhodné, že by boli dôvodom na aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., tieto u obžalovaného T. M. nie sú dané. Za pomery páchatel'a (v podstate za pomery osobitného zreteľa) treba považovať rodinné a osobné pomery, ktoré sú v stave u každého páchatel'a pri uložení trestu vyvolať osobitne citelný dopad. V podstate ide o pomery (rodinné, osobné), ktoré existujú nie v čase páchania činu, ale v čase ukladania trestu a za takéto pomery páchatel'a treba považovať predovšetkým narušený zdravotný stav, starostlivosť o početnú rodinu a skutočnú odkázanosť viacerých osôb na príjem zo zárobkovej činnosti páchatel'a. O takúto situáciu však u obžalovaného T. M. nejde, a preto aplikácia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody z hľadiska pomerov páchatel'a neprichádzala do úvahy.

Okolnosťami prípadu z hľadiska použitia § 39 ods. 1 Tr. zák. sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatel'a. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno tiež odôvodniť i okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov, a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu, pričom medzi takéto skutočnosti by bolo možné zaradiť napr. spáchanie trestného činu pod tlakom závislosti alebo podriadenosti, spáchanie trestného činu pod vplyvom hrozby alebo nátlaku, či pod vplyvom ťaživých rodinných pomerov, ktoré si páchatel' nezavinil sám. Za okolnosti prípadu, ktoré by si zasluhovali osobitnú pozornosť a ktoré by umožňovali aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., možno teda v niektorých prípadoch považovať aj viac významných poľahčujúcich okolností, medzi nimi z hľadiska možnosti nápravy páchatel'a aj jeho priznanie sa k trestnému činu a jeho úprimné oľutovanie, pritom pri nedostatku priťažujúcich okolností a najmä za predpokladu, že nie sú dané okolnosti, ktoré podmieňujú použitie vyššej trestnej sadzby a pokiaľ táto bola v konkrétnom prípade aj použitá.

V posudzovanej trestnej veci u obžalovaného T. M. prevažujú v rozhodnej miere okolnosti vyznievajúce v jeho neprospech. E. T. M. neoprávnene distribuoval omamné látky ďalším konzumentom a uvedeného činu sa dopustil závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách a po dlhší čas, teda za okolností podmieňujúcich použitie vyššej trestnej sadzby a vyjadrujúcich tak z hľadiska hodnotenia ich povahy a charakteru vyššiu závažnosť trestného činu. Trestná sadzba odňatia slobody v kvalifikovanej skutkovej podstate trestného činu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. je výrazne progresívna, keď dolná hranica trestu odňatia slobody 10 rokov je v základnej skutkovej podstate tohto trestného činu podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. hranicou hornou. Progresivita trestných sadzieb nemá priamy súvis s mimoriadnym znížením trestu, ale sa odvíja od závažnosti činu, čo je kategória vlastná každému trestnému činu. Ak sa zvyšuje závažnosť činu, dochádza súčasne k sprísneniu trestnej sankcie obsiahnutej v kvalifikovaných skutkových podstatách konkrétneho trestného činu, pričom táto progresivita plne zodpovedá požiadavkám na vyváženosť viny a trestu.

Vzhľadom na tieto okolnosti zvýrazňujúce závažnosť obžalovaným spáchaného obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/ Tr. zák. sčasti podľa § 172 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/, j/ Tr. zák. a sčasti formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Tr. zák. a negatívne charakterizujúce aj osobu obžalovaného ako páchatel'a a možnosti jeho nápravy je trest uložený obžalovanému okresným súdom vo výmere 6 rokov 7 mesiacov, trestom neprimerane miernym, ktorý dostatočne nevyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou a nemôže splniť účel predpokladaný v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zák., t. j. zabezpečiť dôslednú ochranu spoločnosti pred páchatel'om zabránením mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradiť od páchania trestných činov.

Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti dospel k záveru, že neboli u obžalovaného T. M. splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., preto odvolacie námietky prokurátora odvolací súd považoval za opodstatnené a v celom rozsahu ich akceptoval. Vzhľadom na právny záver o vine mal totiž okresný súd pri správnom postupe ukladať

obžalovanému T. M. trest odňatia slobody bez použitia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. podľa trestnej sadzby ustanovenej v § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, n/ Tr. zák. a § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. po úprave hornej hranice trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovenej v § 172 ods. 2 Tr. zák. v rozpätí od 10 rokov do 13 rokov a 4 mesiace (výpočet hornej hranice trestu: 15 rokov - 10 rokov = 5 rokov; 5 rokov x 12 mesiacov = 60 mesiacov, z toho 1/3 predstavuje 20 mesiacov /1 rok a 8 mesiacov/; 15 rokov - 1 rok a 8 mesiacov = 13 rokov a 4 mesiace; teda horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody po zákonom znížení v súlade s § 38 ods. 3 a ods. 8 Tr. zák. predstavuje 13 rokov a 4 mesiace).

Odvolací súd na podklade dôvodne podaného odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok v celom výroku o treste a pochybenie okresného súdu napravil sám postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. tak, že obžalovanému T.i uložil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Okresný súd pri uložení ochranného dohľadu obžalovanému T.i podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. v trvaní 2 roky postupoval vecne správne. Takto stanovený trest, spolu s dôvodne a v súlade so zákonom uloženým ochranným dohľadom zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák. konkrétnej vysokej miere závažnosti spáchaného trestného činu vyplývajúcej z jeho povahy a spôsobu spáchania, zisteným poľahčujúcim a priťažujúcim okolnosťami, ako aj pomerom obžalovaného a možnosťami jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Odvolací súd pri ukladaní trestu u obžalovaného T. M. pritom zistil dve poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., že sa obžalovaný k trestnej činnosti priznal a trestný čin úprimne oľutoval a podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom (keďže na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine a okresný súd jeho vyhlásenie prijal). U obžalovaného nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 Tr. zák., pričom v tomto smere boli správne už i zistenia okresného súdu.

Odvolací súd v súlade s ustanovením § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný spáchal obzvlášť závažný zločin (výrok uvedený pod bodom I. tohto rozsudku odvolacieho súdu).

Z hľadiska doteraz uvedených dôvodov, na podklade ktorých odvolací súd rozhodol v neprospech obžalovaného je zrejmé, že odvolacie námietky obžalovaného T. M. nepovažoval za opodstatnené, nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výrokoch o treste a o spôsobe jeho výkonu v prospech obžalovaného na podklade ním podaného odvolania, a preto odvolanie obžalovaného T. M. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol (výrok uvedený pod bodom II. tohto rozsudku odvolacieho súdu).

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.